

Dijaki 2. VE razreda
Biotehniški izobraževalni center Ljubljana
Gimnazija in veterinarska šola
Cesta v Mestni log 47
1000 Ljubljana

Ljubljana, 19. maj 2015

Spoštovani predsednik Republike Slovenije, gospod Borut Pahor,
spoštovani predsednik Vlade Republike Slovenije, gospod dr. Miro Cerar,
spoštovana ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, gospa dr. Anja
Kopač Mrak,
spoštovana ministrica za zdravje, gospa Milojka Kolar Celarc!

Naj se predstavimo. Smo dijaki Gimnazije in veterinarske šole, Biotehniškega izobraževalnega centra Ljubljana, in trenutno obiskujemo drugi letnik izobraževalnega programa veterinarski tehnik.

Ob novici o Hiši hospica smo se zamislili, v javnosti pa se je zaradi domnevnega zaprtja te neprofitne humanitarne organizacije dvignilo veliko prahu.

Hiša hospic s strokovno pomočjo pomaga neozdravljivo bolnim in njihovim svojcem, da se lahko sprijaznijo s situacijo, se od umirajočih dostojno poslovijo in svojo izgubo prebolijo. V tem trenutku si morda tudi sami težko predstavljamo, kako pomembno je njihovo poslanstvo in delovanje v Sloveniji, vendar poskušamo razmišljati vnaprej. Smrt je namreč v današnji družbi še vedno velik tabu, o katerem se neradi pogovarjamo in nam vzbuja občutek nelagodja. Morda bo že jutri nekdo od nas potreboval strokovno pomoč usposobljenega osebja tega društva, vendar je jutri lahko že prepozno, če ne bomo ničesar ukrenili in društva finančno podprli ter tako preprečili zaprtje. Kako bomo ravnali vsi mi, ko nam bodo dnevi šteti? Kdo bo skrbel za nas, medtem ko bodo naši bližnji v službi? Smo prepričani, da želimo zadnje dni svojega življenja preživeti v bolnišnici?

O pomembnosti Hiše hospica nam veliko pove že statistika sama, saj so v preteklem letu gostili kar 141 uporabnikov in 376 svojcev. Vsem tem ljudem so zagotovili ustrezno oskrbo, tako fizično kot tudi psihološko.

Umirajoči niso le starejši ljudje, so tudi mladostniki in otroci. Prav tako je težko preboleti izgubo bližnjega in mnogokrat za ta velik korak potrebujemo strokovno pomoč, ki jo s svojimi programi nudi društvo Hospic. Tudi nekaterim med nami je Hospic že pomagal preboleti izgubo staršev, bratov in starih staršev, za kar smo jim zelo hvaležni. Brez Hiše hospica bi mnogi umirali na bolniških posteljah, označeni s številkami, brez pozornosti in pogovorov, z občutkom krivde, da so svojcem le v breme.

Prosimo vas, da pomagate Hiši hospica, ki se je znašla v finančnih težavah, saj Slovenci ne smemo izgubiti nečesa, kar lajša življenje v najtežjih trenutkih.

S spoštovanjem

Dijaki 2. VE razreda

Domian
Laura Špela
Lara Jemelja
Tija Kovič Edin
Katja G. Katja F.
Anja
Monika
Katja Č.
Katja Zore
Alja
Anja
Urša
Ana
Mila Blauž
Laja
Klara
Ljilja
Tomaž
A. Juntak
Katja M.
Žiga Č.
Žiga Gaberc
Kopov